

Ч. 15 (149)

Львов, четверг дня 22 квітня (9) 1937

Рок IV.

Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крынице. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Новый воевода львовский.

В минувшом тыжні заименовали центральны власти новым воеводом во Львові Альфреда Билика. Альфред Билик уродил ся во Львові, гімназію кончил в Бережанах, університет во Львові.

От року 1908 бере чинну участь в акціях, маючай на цілі независимості Польщі. В часі світової війни, воює в легіонах при бою маршала бл. п. Осіфа Пілсудського і маршала Едварда Сміглого - Рыдза.

С войны в Испании.

В послідном тыжні ишли знова завзяті бої на мадрітському фронті. Ініціатива тих боїв находит ся в рудах повстанців, які доносят газети, завладіли університетським кварталом міста.

Однак всецього не має рішуючого значення на результат домашньої війни в Іспанії, бо уж раз перед пару тыжднями повстанці били в Мадріті, а помимо того війна не кончить ся і ніт знатя, коли ся она закончить.

Войну туго, хоць невелику, слідять с особливим заинтересованім всі держави світу. Слідять за нім прото, бо хотят ся переконати, які роди оружия сут найопасніші і які средства оборони сут найпевніші.

Для тих держав Іспанія являє ся тим, чим для лікарів є експериментальний кролик, на котром пробує ся дієслідження ріжних лікарств. Держави тоги вислали на іспанські фронти своїх воєнних кореспондентів, які слідять за дієслідженням поодиноких родов оружия і видают суд о їх придатності на случай війни. Читаючи их спостереження, приходить ся до пересвідчення, же помимо найрозмаїтиших технічних воєнних винаходів, будуча війна не може ся скоро закончити.

О війні буде все рішати сила в людях і воєнна техніка. Сила в людях мусить однак переважати в подавляючий спосіб, бо сторона бороняча ся находит ся все при теперешніх технічних засобах в лучших умовах, які сторона атакуюча. Малу ролю грають в іспанській війні легкі танки, а наоборот велику вагу привязують в той війні до танков та жах.

В р. 1918 осідат в Лодзи, єст там комендантам міста, доходить до ранги майора, а в р. 1921 переходить до резерву і открыват адвокатську канцелярию, которую провадит до літа 1936 р.

В липні 1936 р. именують его центральны власти воеводом станиславовским, а тепер львовским.

Таксамо не мають рішуючого значення бомбовозы. Они наносят велики шкоды і в початках вызывают страшну панику, але погодивше населене привыкат ку воздушному бомбардуванню. А если противник має достаточне число воздушной обороны, то бомбовозы не могут нанести рішуючих о войні страт.

Таки воєнны спостереженя пороблено на іспанських фронтах і тому аж і таки велики приклонники повстанців, як Німеччина приходять до пересвідчення, же війна в Іспанії закончить ся аж втотчас, коли один з противників дойде до подавляючої переваги людей, або, если у одній сторони вычерпаєт ся средства і воля до обороны.

Дальши аресты в Совітах.

В Совітской Росії идут дальши аресты. По аресті Ягоды и его компанов, арестовано б. предсідателя Союза совітських писателей Ауербаха. Ауербах єст швагром Ягоды.

Ходят слухи, же Ягода мал много документів, кемпомітуючих видных совітських главарей, найближших компанов Сталіна і самого Сталіна. Ягода мал мати доказательства на токо, же голосний тестамент Леніна был подблений.

Документов тых однак при ревизии не нашли і ходят также слухи, же Ягода вислав уж передом тоты документы за границу і тепер буде грозити Сталінови компромітацием.

По другой версии, Сталін уж постановил розстріляти Ягоду и его компанов. Тот розстріл має доказати, же вину за всі біды в Ро-

Пренумерата в краю:

30 грошей місячно,
80. „, квартально,
1.50 „, полрочно,
3 зл. рочно.

В Америці: 1 дол. рочно.

В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.

Ціни оголошень:

Ціла сторона 120 зл., $\frac{1}{2}$ сторона 60 зл., $\frac{1}{4}$ сторона 35 зл., $\frac{1}{8}$ стор. 20 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 10 зл.; оголошення малы за 1 м. 20 гр., в тексті 30 гр., перед текстом 40 гр. При місячном и долшом оголошенню значна знижка.

Кonto чекове Нр. 404.155.

ции несут такы люди, як Зиновев, Каменев, Ягода и други. Ёст тово потребне особено тепер — перед выборами до Совітов ведля нової конституції.

Безбожники в борбі с віром.

Віра, то така могуча сила, же всякі гонення и преслідования не лем не ослабляют, але наоборот додают ей новых сил и саединяют штораз новы масы.

Примір того видиме в первих часах християнства, коли то поганскии володари гонили в страшечный способ християн, а помимо того, число віруючих кріпло и увеличало ся, а часто случало ся и так, же Христова наука охвачала и самых гнобителей, которы погодивше ставали ся ревными проповідниками науки Христа Спасителя.

Тото само повторят ся тепер в Совітах, где от близко 20 літ переслідує ся всяку релігию, где гнобит ся священиков и віруючих, где безбожники тішат ся полном поддержком правительства и где молоде поколінє виховано безбожно и высмівано перед ним всяку релігию. Здавало бы ся, же віра там держит ся лем так долго, покаль живут стары люди, а коли они вымрут, тонич не стане на перешкоді розбурити решту церквей и забыти о том, же на світі єст Бог и релігія.

Тымчасом так не єст, бо як довідуєме ся ссовітских газет, релігійность тамтешніго населеня, которая под страшним гоненем притихла на якийси час, охвачат тепер широки масы людей и выступат с чимраз большом силом. Совітскии безбожничи газеты ударили в в послидних часах на алярм, же ослабла противрелігійна пропаганда и призывают безбожников напружити всі сили в напрямі антирелігійной пропаганды и предприняти міри, чтобы противодістивати углубленю и поширеню релігійных чувств у населеня.

Вся акція безбожников окажує ся однак даремна, бо штораз частіше колхозники крестят своїх дітей, ходят до Божих храмов, уряджают крестны ходы и виконуют други релігійны практики. Во главі той релігійной армии стоят бывши білые офицеры, купцы и богатши хлопы (кулаки).

0. Дзяма хвалит Чировскога

Може не всі читателі знают „оберлейтнанта” Чировскаго, тому не пошкодит пару слов посвятити ёго смутной памяти. Был то панок со Львова, по отци и матері руснак, котрый, хотячи приподобати ся своей крестной мамі (нонашці) Австрии, называл себе украинцом, а украинство свое зазначал тым, же ненавиділ страшно и где лем мог, то мучил и докучал руснакам.

Нонашка Австрия мала рада таких „коеков” и внет зробила ёго „оберлейтнантом” и жебы дати єму возможность мучити руснаков, приділила ёго до обозу интернованых в Талергоф. Там „оберлейтнант” Чировский почал атамановати и вбил ся в память всім тым бідакам, котры были за ёго часов в Талергофі.

Не было такой кары, котрой не зазнали бы наши братя с ёго щедрої руки. Мліла наша молодеж при „столпках” (анбінденах) и гнила по казаматах и „ейнілях” лем за того, же подавала при выполнюю войсковых карт, же гсюрит, пише и читат по рускы. Кто признавал себе руснаком, тот уж мог знати, же рука пана „оберлейтнанта” затяжит на нем.

Хоц — правда — не каждый, бо и у Чировскаго отзывало ся часом милосердие. Правда, рідко, але часом мякло ёго сердце, як... взріл пінязи. А пінязики пан Чировский барз любил и за гроши готов был аж и о нонашці Австрии забыти и с Талергофу дакого выпустити. О том довідала ся нонашка и хоц жаль ей было своего крестного, забрала Чировскога... за краты.

Такий был оберлейтнант Чировский и здавало бы ся, же го всі люди осудят. Тымчасом писмо, яке достали мы от почт. наших читателей с Милика, доказує, же сут іще такы люди и то не прости, але священники, котры не видятнич злого в поступках Чировскаго и ставяют ёго за примір. Але не упереджайме фактів и послухайме, што нам пишут с Милика:

„Дня 15. лютого походилисме ся у солтыса, чтобы побесідовати и прочитати наши рускы газеты. За якыси час пришол там та-же о. Даміян Дзяма, а узрівши на столі газеты, згідал ся дяка Пирога:

о. Д. В.

Історично-археологична справка о Літургії Преждеосвящених Даров.

Бож и Собор вселенскій новой якойсь формы не мог сотворити, а только урядово впровадил таку форму, яка уже здобыла собѣ узанье и употребленіе большинства церквей. В Церкви Александрийской уживалась тая св. Літургія також еще далеко до Трульянского Собора, а маємо на тото доказ в „александрийской Пасхальной Кроницѣ“.

Под датою 612 року записано там, що при царствованію цѣсара Ираклія, при царгородском патріархѣ Сергію, почато спѣвати при перенесенію св. Даров на Літургії Преждеосвящ. пѣснь „Нынѣ силы небесныя невидимо с нами служат“.

С того видно, що Літургія тая издавна употреблялась в церквах так алекандрийской як и царгородской, а упоминає ся тут только о том, котрого Епрафаджено в уживаніе пѣснь „Нынѣ силы небесныя“, як також говорит ся о патріархѣ Сергію для того, що вѣроятно тот патріарх припоручил туту пѣснь спѣвати.

— А вы што за газету читате?

— Читам нашу газету „Землю и Волю“ отповіл Пирог.

На тоты слова о. Дзяма почал выводити, же тата газета єст зла и антирелигійна, бо она выступат против священников и т. д., а коли присутны звернули єму увагу, же газета пятнус лем злы поступки гдѣяных священников, але не выступат против религии и коли пригадали єму о Талергофі, где тилько страшных мук пережил руский народ через доносы и ненависть украинцев, о. Дзяма сказал, же тонич неправда, што талергофскы альманахи пишут, бо он сам был в Талергофі яко секретар Чировскаго, то он вѣсно знає. А Чировский то найпорядніша людина. Молити ся за талергофцами не потреба, бо они были зрадники и им так треба было.

Дальше о. Дзяма говорил: „робите якыси культуру, а то єст вѣсно гниль, бо руски уж на вымерть“. Назвал руский народ мордерцами и же нас ніт лем до жмені и тrimame ся ся лем прото, бо нас польский Ряд поддержує, але же и так внет нам конец приде.

Почувши тоты слова Стефан Вильчек, за-протестовал остро против называнія руского народа мордерцами и сказал: „забороняю вам так говорити на руский народ, бо мы никого не мордовали, а робите токо лем вы“. Не выдержал также и солтыс Шелестак и сказал: „От руского народа, але маш священников-опекунов, котры продали бы тебе за юдин грош!“

Помимо та острой и рішительной поставы собраних о. Дзяма нападал дальше на наши газеты и на наших честных людей, меже иншина на д-ра Гнатышака и уч. Трохановскаго, же они не сут репрезентантами Лемковщины и т. д.

Просиме почт. Редакцию напечатати тых пару слов о наших жалюдостопных опекунах и оставим с соверт. почтенем. Подписаны: Пирог Іоан, Стефан Шелестак солтыс, Стефан Вильчек, Іоан Русиняк. — Милик, дня 22. II. 1937.

* * *

Выше описаный факт не потребує коментарей ани пояснень. О. Дзяма здер с себе одежду облуды и высказал тото, што думат до теч-

пер загал украинствуящих главарей, котрый всяке славянске движение против нонашцы Австрии и Берлина называл и называет зрадом. Мы до того привыкли и нас тото не дивує.

Не дивує нас также и тото, же украинцам в міру потребы служит раз Талергоф, яко заслужена кара для „зрадников“, а другой раз — за місце мук украинцев.

Нас може здивовать лем одно, же священник, котрый єст покликаний до ширеня взвесливих ідей любви ближнього, може похвалити преступну діятельность Чировскаго.

Тот факт каже нам вірити, же в подобных условиях о. Дзяма и его собраты поступили бы так само, як в р. 1914. В их ментальностинич ся не змінило и о том повинни мы все памятати, аж и втотчас, як они надівают овечу скору и притворяют ся нашима приятелями.

Забавна история жида с крестом.

В Крыници-Здрою, коло виллі „Марта“ стоїт от давна деревянный крест с роспятем Спасителя. Властителем той реальности был до недавна инж. Микось с Тарнова. По смерти родина бл. п. Микося продала тоту реальність жидови и собовязала ся усунути крест.

Жид купил виллю, заплатил гроши, а крест остал. Вывязало ся для жида неприятне положене, бо жид рахує на жидовску публику и хоче провадити ритуальну кухню, а ту на самом фронті, при входовых дверях, стоїт крест Спасителя. Понятно, же приїзжаючи до Крыницы на курацию жиды, видячи перед домом крест, ани не заглянут до середини, а публика християнска втіче зас с дому, як видит старозаконного властителя виллі.

Был жид у латинского священника в Крыници, але тот отослав ёго до руского священника в Солотвинах, бо реальність єст положена на територии Солотвина, парох с Солотвина отослав жида до Апостольской Администрации о позволене перенести крест на кладбище, а жид же и йойчит, бо сезон близко.

Херувими и Серафими с нами невидимо служат „Царю Славы“.

Глубокий побожный настрой выкликує в нас на Преждеосвящ. хеilia, коли по „Свѣтих“ и по I. членю с книги „Бытія“ священник обертаєсь от св. Престола к людям — держачи в руках трисвѣчник (тройцу) с кадильницею и благословит ними народ при словах „Свѣт Христов просвѣщает всѣх“.

Обряд тот заступає нам читанье св. евангелія, (котрого на Преждеосвящ. звичайно не ма). Свѣтло тройца має означати св. евангеліе — науку Христа Спасителя, котра есть „Свѣт (свѣтло) стезям нашим“ як св. еванг. Іоанн каже, що Христос есть „Свѣт (свѣтло), иже просвѣщает всякого человѣка грядущого в мір“.

Первый, св. Літургію Преждеосвящ. почину, як она тепер служит ся, списал св. Григорій Двоєслов — позднійший Папа римскій (под конец VI. вѣка по преданию церковному). Сей св. богобоязливый и ученый муж перебывал тогда в Царгородѣ и там списал туту св. Літургію, так як она отправлялась в царгородской церкви.

В каждом разѣ чин ей св. Григорій не

Дѣйстно то восходит „Царь Славы“ — Тот, котрого Письмо св. называє „Царь — царствующих и Господь — господствующих“. Такій поклон, таке умиленіе належит ся только Царю Небесному — тож дѣйстно в тую хвилю „силы небесныя“ т. е. Ангелы и Архангелы,

Зберайме ягоды и зела.

Пришла знова люба весна, а с ніюм ожидают природа. По лісах, полях и луках появляють ся свіжи зела и квітки. Заквітнут внет ягоды, малини, яфіри и черници, а в недолгом часі появляють ся в лісах гриби.

До тепер всі тоти богатства нашої землі зберагутся дорывочно, в малых количествах и так собраны выносит ся на рынок. Товар бывает неоднанаковий, одни ягоды зрілі и велики, други недорозвинені и зелені, прото и ціна єго невелика. А однак тих ягод, малин, яфір и черниц єст у нас так много, же могла бы сміло повстati фабричка переділки ягод на соки и овочевы вина, котра може дати затруднене десяткам рук и певний заробок населеню в часі літа.

Таксамо и зберане грибов, сорганизоване рационально, дало бы населеню векши доходы, як мала продаж тих грибов на торгах. Знане єст, же в Амерыці не ростут гриби и же она спроваджат их с европейских краєв. Експорт их до Америки мог бы ся добре оплатити, але треба звернути увагу на само зберане грибов.

Люди нарічут на токо, же давнішне росло по лісах больше правдивых грибов (білячков), а тепер встрічат ся частіше труочи гриби. Так єст напрівду. А знаєте чом? Во люди неуміло зberают гриби. Они вырывают с моху и землі не лем самы выроснені гриби, але часто здерают цілі полати моху и порохнячки, щоби єзврати с ней найменьши грибочки, — всі тоти, котры ище не вилізли с землі

Таким способом люди нищат зародню (насінє) правдивих грибков и нич дивного, же слідуючого року грибы там не виростут.

Переходячи коло труочих грибов, люди часто копают до них, або роспімаряют их по лісі, чим розносят грибню тих грибов и неякобы розсівают их по лісі. Труочи грибы треба зберати так само, як грибы правдивы и палити их в лісі, щоби таким способом очистити ґрунт от зародков труочих грибов и облегчати множене ся ідомых грибов.

Занедбане єст у нас также зберане зел, котре, переведене уміло, може дати также добры доходы. Зберати травы и зела треба в день сухий, сонечный, найлучше, перед по-

зм'їнил, бо многи св. діїствія, ектеніи и молитви в его Литургії носят сліди глубокой старины, як пр. ектенія о просвіщаемых т. е. тих, котры готовили ся до принятія св. Крещенія, а за котрих св. Церков молила ся, щоби достойно могли просвітити ся світлом Христової правды.

Крещеніе их отбывало ся торжественно в Лазареву суботу (перед цвітною недільєю). И нынѣ, хотяй тепер просвіщаемых уже не ма, тата сама ектенія співава ся на Литургії Преждеосвящ. от 4. середы св. Вел. Поста.

Що св. Григорій чина списаной ним св. Литургії в ничем от царгородской формы не зм'їнил, доказує також тое обстоятельство, що не впровадил ани одной молитвы с римской Литургії, хотяй списовал тоту Литургію головно для римской церкви — где и позднійше, оставши Вселенским Архіереем, приказал тоту Литургію по св. храмах в часі Вел. Поста служити.

Заслуга св. Григорія есть велика, бо через список той св. Литургії, запровадил он однобразность в цвілой св. Церкви — за що Церков св. с відячности за его труд, котрым он передал грядучим поколінням так цвінну памят-

луднем, коли обосхне роса. Листки, квіті и надземны гоны треба зберати в часі квітненя, бо вточес мають они в собі найбольші лічничих складников. Корені зберагутся в осени, як листе звяне и опаде, бо вточес всі соки спльвають до кореня.

Собраны зела, чисты, сушити скоро в місци сухом, прудувном и затіненом (не на сонці), розстеляючи их тонком верством на рамах поднесеных над повалом струху. Зела труочи зберати в рукавичках и сушити отдельно.

Старанно высушены зела о барві як найменьше зміненої и сильном ароматичном запаху, паковать в деревяны скринки, выстелены папером и высыпать до централь занимачючих ся скупом зел.

О тօм, якы рослини зберати и што с них брати (квіт, листе, корень) можна довідати с книжок о зелах лічничих, або, што ище лучше, на курсах в той ціли уряджаных.

В том році, в літі, отбуде ся такий курс в Крыніці, котрый буде провадити разом с курсом пасічництва мгр. Емілія Яновицка. Близших інформаций на жадане уділять редакция „Лемка“.

О придороjных деревах.

Кто был в інших краях и виділ, як красно выглядуют там дороги, засаджені с обох стран деревами, тот мусит признати, же дороги у нас представляют вид смутний. Переважно голы, не дают они приятного холода в літі, ани не хоронят перед студеным вітрами в зимі. Ту и там засаджена верба єст одноком окрасом наших дорог.

Не можна сказать, што в той областинич ся не робило. В послідних літах засаджено коло дорог много дерев. Але сут такы о-кrestnosti, где помимо торжественного садженя дерев, особенно через школину молодеж, не остал ани слід с переведеної роботи. Если скоро по посадженню деревец спостерегаме, же деревка сут поламаны, або повырваны с паликами, то виновата тому передовсем несознательность населеня, котре не здає собі спра-

ку глубокой христіянской старины и так хороще богослужение на час св. Вел. Поста — вспоминає имя св. Григорія при отпусті списаной ним св. Литургії.

Длятого и ви всі, мои Любезны Друзя, берить охотно участь в той св. Литургії и во всіх церковных богослуженіях — заховайте преданность ваших сердец церковной старинъ по примѣру ваших отцов, котры отличались не только великою побожностью, але при той побожности, со св. вѣри и нашого пречудного восточного обряда черпали бодрость и стойкость для своих національных чувств. Времена люты, всяка недоля вѣдаєсь глубоко в тѣло и душу нашого народа, вороги свои и чужи накидуют ся на найбóльшіи наши святыни, но крѣпко вѣрою словам нашего національного гимна що:

Бог нам поможет,
Бог есть с нами,
Пронснись народ — уже не спи,
Смѣло ступай отцов слідами
И Церков святую храни!

Комуникат В справі войсковых вправ.

В текучом році будуть покликаны на звичайны войсковы вправы тоты подофицеры и воякы, належачи до резервы, котры достанут именны карты покликаня.

Покликаны на войсковы вправы могут с важных причин, як напр. смерть и несчасте в родині, або с других важных причин одержати пересунене часу отбытия вправ на термін позднійший, як тот, котрый назначено им в карті покликаня.

В таком случаю належит внести прошу через Староство до той Повітової Команди Дополнень, котра выполнила карту покликаня и то найпозднійше на 4 тыждні перед терміном роспочатя войсковых вправ. Близши информации сут оголошены в обвіщеннях, вивішених в каждом селі.

вы с вартости засадженых дерев. Велику роля може ту отограти учитель, котрый має случайность вплывати користно на дітячи души, а также проповідальница, родичи, общественны организации, газеты, а наконец и дорого-власті.

Ци єст у нас потреба засаджания дерев коло дорог? Так, а именно: 1) через дерева на даєме дорогам культуральный вид и украшаєме дороги; 2) увеличаме стан дерева в краю; 3) хорониме подорожных и звірят перед спеком в літі; 4) хорониме ся перед заблудженем в зимі; 5) даєме можность розмножаня ся овадожерным птахам, котры приносят велики користи в полях, садах и лісах; 6) дерева (мендоносны) дают нектар пчолам и тым самим причиняют ся до розвою пасічництва в краю.

Кромі того овочи гдеякых дерев можна отвітно сужитковати. До таких дерев належат: бук, орябина, черешня, вишня, слива, яблонь, акация, липа и др. Дерева дают нам также матеріял столярский и опаловий, тож засаджене дерев коло дорог дає нам велики користи.

Справа однак не єст добре поставлена. Звичайно быват так, же перед засадженем дерев творит ся розмантити комітеты, свята лісов, свята деревец и т. д., а по посадженню дерев комітеты стают ся нечинни и никто не опекує ся засаджеными деревками.

Понятно, же так переведена акция садженя дерев коло дорог не може дати добрых результатов. Садити треба уміло, с увзгляднем місцевых условий, але не можна забывать о том, же засаджене деревце потребує дальнійшої опеки. Місцеве населене мусит помочи властям в присмотрі и караню шкодників.

У нас не все и не всяди можна поручати садити овочевы деревы. Помимо, же приписы и зарядженія министеріяльны увзглядняют саджене тых дерев при дорогах, то однак на той точці со стороны фаховых одиниц и организаций сут мінія поділены. Где в загалі єст овочевых дерев мало и где населене не привыкло шановати овочевы деревы, там лучше их не садити.

В западных закутинах краю, а также в воеводстві виленском єст дуже дорог засадженых овочевыми деревами (в воев. виленском засаджено в часі німецкой окупации 150 км дорог овочевыми деревами). Найлучше надают ся на придороjные деревы липы, акации и інши дерева медодательны.

Що чути в світі.

Жидовско-арабська конференція. Из Єрусалима доносять, же там ідуть підготовляючі роботи для скликання мішаної конференції арабсько-жидовської, на якій якоби будуть обговорювати квєстію поділа Палестини на дві частини: арабську і жидовську. По поділі Палестини мають там утворити парламент, до якого вошли бы по рівним частям жиди и араби.

Секта, котра дусить діти. В центральній Кореї висліджено 153 трупи дівчаток в віці от 3 до 12 літ. Діти були передом знасиловані, а пак задушено. Кромі того пропало без вісти іще 150 дівчаток. Поліція арестувала близько 100 людей. Подозрюють, же убийств дітей допустила ся секта безувіров.

Чверт мільйона людей приде на коронацію англійського короля. Англійські газети обчислюють уж тепер число людей, які приїдуть на коронаційні торжества в Лондоні, котрі заснуться дні 12. мая т. р. Веделя того обчислення до Лондона приїде з поза Великої Британії понад 250 тисяч людей, в том числі з Європи 100 тисяч людей, а з Америки 25 тисяч. Газети обчислюють, же тута люди видаут в Лондоні 27 мільйонов фунтов штерлингів.

Ограбили в полудні банк. В минувшому тижні в полудні доконано в Празі рабункового нападу, котрий припоминає вчинки американських гангстерів. Точно о годині 12-тій, коли в банку не було уж сторон, появилось ся двох замаскованих мужчин, вооружених в револьвери в отділені городської Каси ощадності, в кварталі Зизков. Бандити завозвали трох урядників, щоби им не перешкоджали, і коли один з бандитів трижал в шаху урядників, другий скочив до каси і забрал 120 тисяч чеських корон. Перед домом ждало авто, до якого скочили бандити по грабежі і скоро от'їхали.

Конфлікт Гітлера з Людендорфом. С Берлина доносять, же меже Гітлером і ген. Людендорфом дошло до поважного непорозуміння на почві отношеній до Совітів і до війни іспанської. Людендорф, котрий недавно погодил ся з Гітлером, зажадал рішітельно, щоби Німеччина не аганжувала ся до іспанської війни. Людендорф в том случаю репрезентував спінню большинства німецьких генералів, котрі твердят, же не можна виставляти на ризику проби добро німецької армії.

Крім того Людендорф єст сторонником іспитиць Бісмарка і хотіл бы допровадити до порозуміння з Росією.

Як подают с Берліна, на перше жаданіе Людендорфа Гітлер ся згодил, але натоміст отимарил рішітельно жадане друге. Гітлер мал сказати, же тепер трудно му змінити спосіб поступання з Совітами.

В звязі с тим кружат по Берліні поголоски, же заповіджене вручено Людендорфу маршальського жезла буде отложене. В кожном разі усилена активність Людендорфа заважит на дальнім ході німецької політики.

**Куплю велику ілюстровану Біблію
О. Мацака.**

Адресувати до адміністрації „Лемка“
Крініца.

Регент Югославии іде до Праги. В звязі с візитом чесько-словацького президента Бенеша в Білграді, появил ся офіційний комунікат, же регент Югославии князь Павел виїде в половині мая до Праги.

Вісти с краю.

Ціни не можуть скакати. Правительство предприняло оstry міри, щоби не допустити до дальнішого роста цін і стремит упорно до обніження цін продуктів першої потреби. Старости переводять контролю цін по скленах, визначають ціни поодиноких товарів, а часто і накладають кары на купців, котрим вказано, же беруть надмірні ціни.

Ревізии и аресты во Львові. С поручення прокуратора во Львові переведено ревізии у людей, подозрілих о комуністичну діяльність і арестовано много комуністични діячей, меже нима: адв. д-ра Гершталя Сам., д-ра Ямпольского Влад., адв. д-ра Дрентевича Ст., редактора „Трибуны Роботничой“ Щирка, а также много людей з професіональних союзов. Ревізии дали великий обтяжаючий матеріал.

Вырок смерти на бандитов. Перед пару тижднями суд в Біломостці видал вырок, засуджаючий четырох бандитов (українців), а именно Осифа Опацького, Семена Романчука, П. Гарменко и Николая Хлябича на кару смерти за убийство в Біловескій Пущі польського священика Почобут - Одляницького. Суд апеляційний вырок тот затвердил, а адвокаты засуджених не внесли касации до Верховного Суду, в виду чого вырок стал ся правосильным и преступники будуть повіщені в найближчих днях.

Раны от росорваного гранату. Петро Беднарек с Волі Станковской в пов. новосандецком нашол на полі невыстріленый гранат, походячий вірою с часов світової війни. Легкодуинный хлоп забрал гранат до хати и, майструючи коло него, спричинил росорване гранату. Черепки гранату урвали Беднаркови пальцы у лівої руки і поранили его на цілом тілі. Раненого отвезено до шпиталя в Новом Санчі.

Совітські купують в Польщі бляху. Меже консорциом польських експортеров желіза і совітським импортовим союзом металей идут

переговоры о вивоз до Росії блях за 5 мільйонов злотых. В заміну за тuto цольський металургічний промисл має закупити в Росії високо процентну руду желізну і манганову.

Поліція викрила фабрику фальшивих гривень. Недавно викрила поліція фабрику фальшивих гривень, котра находила ся в центрі Варшавы (при ал. Єрусалимських 27). Фабрика мала першорядны знаряды до подбрання гривень, такы самы, якіх уживають в державных заведенях. Кромі того гривни (2-злотовы монеты) мали виробляти з серебра, так, же ничим бы ся не ріжнили от правдивых. Коніт одной 2-злотової монеты виносили бы 50 гривень так, же преступники зарабяли бы на каждого 2-х злотых 1 зл. 50 грив. „Предприємство“ мало ся вести фахово, бо при ревізии найдено кромі потребних до фальшовання гривень предметов, также бухальтерийни книжки; в касовій книжці фигурує уж навіт сума 6.000 зл., яко коніт инсталляции „фабрики“.

Характеристичне єст тото, же преступники рекрутовали ся з кругов купецьких, промислових и поміщичих, котры до тепер не были ище караны и были знаны в Варшаві, яко люди богаты и порядни. Сут нима Юрий Вещицький, сын поміщика (дідича), фабрикант минеральної води, ювілер и гравер (австрияк).

Процес о надужитя податкови в Новом Санчі. Минувшого тиждня закончил ся процес против бывшому начальнику Скарбового Уряду в Новом Санчі, Станислава Баляків і компанам. Суд засудил Матіяса Шляхета, куница с Нового Санча на 3 літа вязници и утрату прав на 5 літ и Пінкаса Рейха с Крініць на 2 літа вязници и утрату прав на 5 літ. Половину кары подаровано им на основі амністии.

Решту оскарженых, а именно: начальника Уряду Скарбового, Станислава Баляка, Гугона Смігельського, начальника екзекуційного отділа, Антонія Войталика и Кароля Бльондека суд оправдал.

ПОМИЩАЙТЕ
ОГОЛОШЕНЯ
В ГАЗЕТИ „ЛЕМКО“.

КТО ХОЧЕ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ НА СТАРОСТЬ И РОДИНУ
ОТ НУЖДЫ И ГОЛОДА, АБО ЗЛОЖИТИ ДІТЯМ ВІНО,
НЕХАЙ ЯКНАЙСКОРШЕ
за асекурує ся
в асекураційном Товаристві
ВИТА и КРАКОВСКЕ
во ЛЬВОВІ

Асекурацию принимают на цілой Лемковщині представителі: гг. Осіф Ямовицький — Крініца - Село и Михаїл Перелом — Сянок.